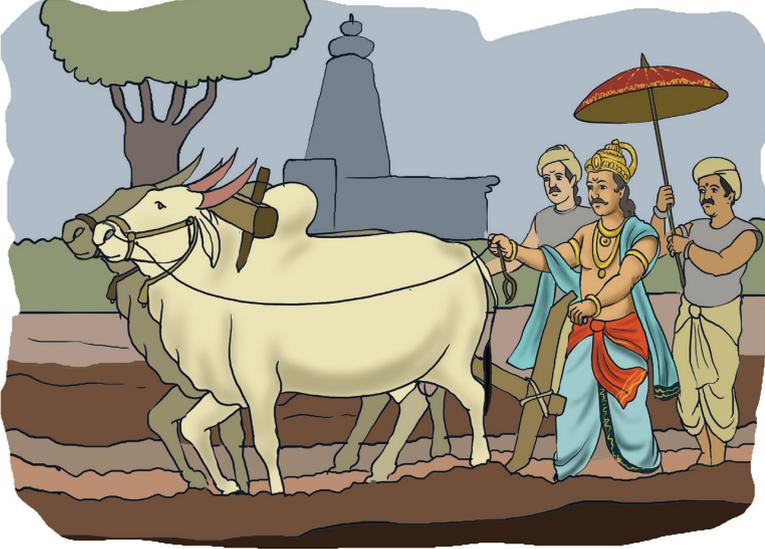

ऋग्वेदात् एषा कथा उद्धृता (ऋ.१०.९३.१४) । वेनभूपतेः पुत्रः वैन्यः एव पृथुवैन्यः इति नाम्ना ज्ञातः । सः प्रजाहितदक्षः आदर्शः सम्राट् इति स्मृतः । भारतदेशे पृथुना एव कृषिकार्यं प्रारब्धं, संशोधितं, विकासं प्रति नीतं च । स एव कृषिविद्यायाः जनकः इति मतः । अत एव सः प्रथमः कृषकः । धरित्र्याः 'पृथिवी' इति नामाभिधानं पृथोः कार्यस्य स्मारकम्' इति मन्यते बुधैः ।

- भारतदेशे कृषिक्षेत्रस्य वैशिष्ट्यानि कानि ?
- कृषिप्रक्रियाविषये कथयत ।

भूपालः पृथुवैन्यः नाम धरायां प्रथमः अभिषिक्तः सम्राट् । प्रयागक्षेत्रे पृथुनृपस्य राजधानी आसीत् । राज्याभिषेकसमये चारणाः पृथुनृपस्य स्तुतिं गातुमुत्सुकाः । तदा पृथुः आज्ञापयत्, "तिष्ठन्तु चारणाः ! यावत् मम सदगुणाः न प्रकटीभवन्ति तावदहं न स्तोतव्यः । स्तवनं तु ईश्वरस्यैव भवेत् ।" स्तुतिगायकाः पृथुनृपस्य एतादृशीं निःस्पृहतां ज्ञात्वा प्रसन्नाः अभवन् ।

एकदा पृथुराजः स्वराज्ये भ्रमणम्

अकरोत् । भ्रमणसमये तेन दृष्टं यत् प्रजाः अतीव कृशाः अशक्ताश्च । ताः प्रजाः पशुवज्जीवन्ति । निकृष्टान्नं खादन्ति । तद् दृष्ट्वा राजा चिन्ताकुलः जातः । तदा पुरोहितोऽवदत्, "हे राजन्, धनधान्यादि सर्वं वस्तुजातं वस्तुतः वसुन्धरायाः उदरे एव वर्तते । तत्प्राप्तुं यतस्व ।"

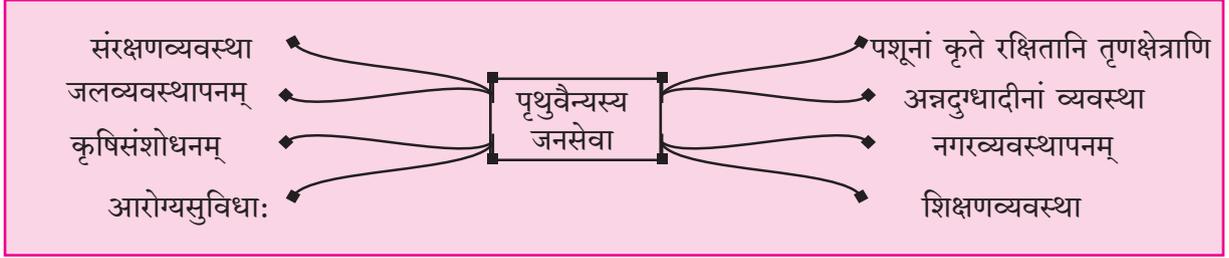
तदा पृथुभूपेन तदर्थं धनुः सज्जीकृतम् । तदा भूमिः स्त्रीरूपं धृत्वा तस्य पुरतः प्रकटिता अभवत् अवदत् च, "हे राजेन्द्र! तव पिता दुःशासकः वेनराजः राजधर्मस्य पालनं नाकरोत् । तदा मया चोरलुण्ठकभयात् धनधान्यपुष्पफलानि मम उदरे निहितानि । त्वं तु प्रजाहितदक्षः नृपः । यदि त्वं प्रयत्नेन कृषिकार्यं करोषि तर्हि अहं प्रसन्ना भविष्यामि । अतः धनुः त्यज । खनित्राणि, हलान्, कुद्दालकान् लवित्राणि च हस्ते गृहीत्वा प्रजाजनैः सह कृषिकार्यं कुरु ।"

भूमातुः उपदेशं मनसि निधाय पृथुवैन्यः नदीनां मार्गम् अवरुध्य कृषिकार्यार्थं जलस्य उपयोगम् अकरोत् । वृष्टिजलसञ्चयं कृत्वा जलव्यवस्थापनम् अकरोत् । भूमिम् उर्वरतमां कर्तुं प्रायतत । तदनन्तरं तस्मिन् क्षेत्रे जनाः धान्यबीजानि अवपन् । स नैकेभ्यः वृक्षेभ्यः विविधप्रकारकाणां बीजानां सङ्कलनं चयनं च परिश्रमेण

अकरोत्। अनन्तरं बीजानां संस्करणं कृत्वा वपनम् अकरोत् । पर्जन्यानन्तरं बीजेभ्यः अङ्कुराः उद्भूताः। धान्यलाभेन सर्वे प्रजाजनाः सन्तुष्टाः च अभवन्। एषः कल्याणकारी नृपः पृथिव्यां प्रशासने अग्रणीः जनसेवाव्रती च अभवत्।

पृथुवैन्यस्य आदर्शभूतानि कार्याणि ।

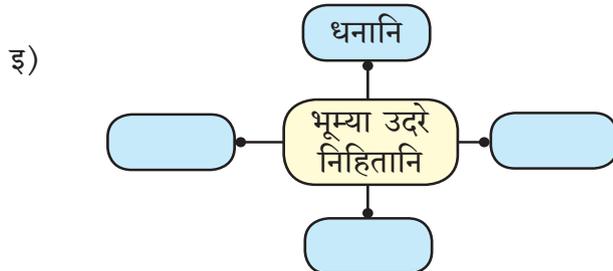
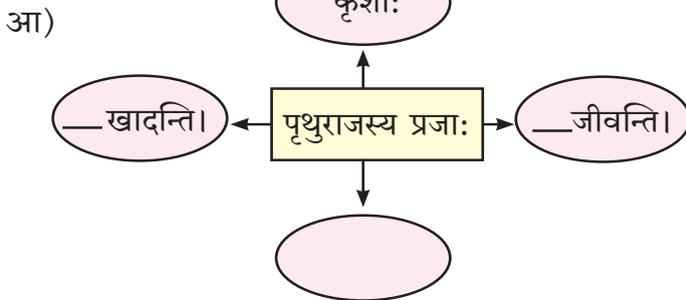
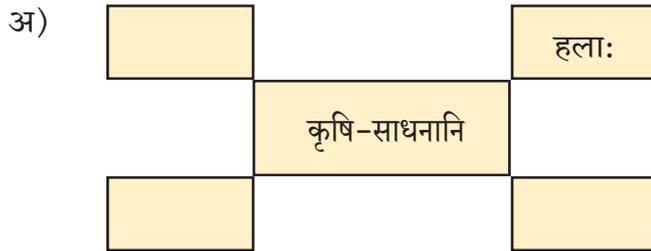
भाषाभ्यासः

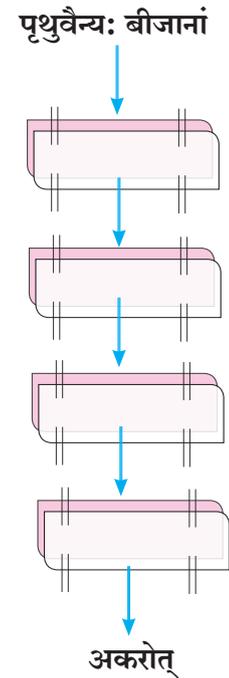
१. पूर्णवाक्येन उत्तरं लिखत ।

- अ) चारणाः किमर्थम् उत्सुकाः ?
 इ) वसुन्धरायाः उदरे किं वर्तते ?
 उ) पृथुवैन्यः कृषिकार्यार्थं जलस्य व्यवस्थापनं कथम् अकरोत् ?
- आ) भ्रमणसमये पृथुराजेन किं दृष्टम् ?
 ई) स्त्रीरूपं धृत्वा पृथुनृपस्य पुरतः का प्रकटिता अभवत् ?

२. जालरेखाचित्रं पूर्यत ।

३. पाठ्यांशं पठित्वा प्रवाहिजालं पूर्यत ।

४. माध्यमभाषया उत्तरत ।

- अ) भूमाता पृथुवैन्यं किम् उपादिशत् ?
आ) धरित्र्याः उपदेशं मनसि निधाय पृथुवैन्यः किं किम् अकरोत् ?

५. अमरकोषात् योग्यं समानार्थकं शब्दं योजयित्वा वाक्यं पुनर्लिखत ।

- अ) राजा चिन्ताकुलः जातः । आ) भूमिः स्त्रीरूपं धृत्वा प्रकटिता ।

६. मेलनं कुरुत ।

विशेषणम्	कृशाः	उर्वरा	आनन्दिताः	दुःशासकः	प्रजाहितदक्षः
विशेष्यम्	पृथुः	वेनः	प्रजाः	भूमिः	प्रजाजनाः

७. समानार्थकशब्दं लिखत । वृक्षः, भूमिः, राजा, धनुः, नदी ।

८. विरुद्धार्थकशब्दं लिखत । स्तुतिः, सद्गुणाः, प्रसन्नाः, अशक्ताः, पुरतः, कृशाः ।

९. कः कं वदति ?

- अ) तिष्ठन्तु चारणाः । आ) तत्प्राप्तुं यतस्व । इ) तव पिता दुःशासकः । ई) अतः धनुः त्यज ।

१०. सन्धिविग्रहं कुरुत । अ) उदर एव आ) पशुवज्जीवन्ति इ) अशक्ताश्च ई) पुरोहितोऽवदत् ।

प्रवहतात् संस्कृत-मन्दाकिनी

शतशतकोटिशरत्पर्यन्तम् ।

प्रवहतात् संस्कृत-मन्दाकिनी ॥१॥

अज्ञाता यस्या गङ्गोत्री इतिहासस्य न यत्रास्ति गतिः ।

परिणतं फलम् अनादिः श्रुतिः यत्प्रसवः सा भारतवाणी ॥१॥

सिन्धुशुतुद्रीसरस्वतीनां तटे ऋषीणां ध्यानपराणाम् ।

होमधूमपावितलोकानाम् अत्रिभृगूणां छन्दोवाणी ॥२॥

‘कस्त्वं कोऽहं’ प्रश्नपराणाम् आत्मतत्त्वदर्शनोत्सुकानाम् ।

याज्ञवल्क्यमुनिजनकादीनां तत्त्वमसीति ब्रह्मवादिनी ॥३॥

वाल्मीकिमुनिव्यासविरचिता रामकृष्णयोः पावनगाथा ।

अखण्डदीपो भगवद्गीता कर्मयोगसन्देशदायिनी ॥४॥

मेघदूतशाकुन्तलरघुभिः उत्तररामकिरातकुमारैः ।

कालिदासभवभूतिप्रमुखैः कृतिविभूषणा मधुरभाषिणी ॥५॥

पाणिनिसदृशैः स्तोत्रगायकैः भोजमम्मटादिभिर्भूषकैः ।

शङ्करादिभिस्तत्त्वचिन्तकैः दत्तवन्दना वाक्सम्राज्ञी ॥६॥

इयमस्माकं धर्मभारती राष्ट्रैक्यस्य च महती स्फूर्तिः ।

विना संस्कृतं नैव संस्कृतिः इहामुत्रकल्याणकारिणी ॥७॥

पुष्टिं तुष्टिं समावहन्ती जीवितपुष्पं विकासयन्ती ।

विश्वमङ्गलं फलं फलन्ती कोटिकोटिशरत्पर्यन्तम् प्रवहतात् संस्कृतमन्दाकिनी ॥८॥

- डॉ. गजानन बाळकृष्ण पळसुले

पठत-बोधत

आधुनिकः महाकविः डॉ. गजानन बाळकृष्ण पळसुले महाभागः महाराष्ट्रे सातारा नगरे जातः । व्याकरणशास्त्रविषये तथा भाषाशास्त्रविषये प्रभूतं संशोधनं लेखनं च कृतं महोदयेन । त्रीणि नाटकानि, द्वे चरिते, ‘वैनायकम्’ इति प्रेरकं महाकाव्यम् इत्यस्य ग्रन्थसम्पद् । प्रसिद्धानां मराठी - नाट्यकाव्यानां सरसः सरलः च अनुवादः अपि कृतः अनेन ।

नैकैः पुरस्कारैः भूषितः अयं राष्ट्रियपण्डितः राष्ट्रपतिपुरस्कारेणापि सम्मानितः । अस्मै पण्डितश्रेष्ठाय नमः ।

